

Obsah

1. Úvod	5
2. K některým otázkám formování uceleného systému řízení obcí a regionů ...	7
3. Nové příležitosti obcí po vstupu České republiky do Evropské unie.....	47
4. Řešení rozvojových ploch pro rezidenční funkci.....	66
5. Problematika „průmyslových a deprimujících“ zón v obcích.....	70
6. Volno-časové aktivity uskutečňované v obcích	78
7. Dopravní obslužnost obcí.....	86
8. Závěr.....	98
9. Přehled použité literatury.....	99

Management malých obcí: řízení a správa řízení obce a manažerské funkce starosty a Kaiz. T., odbor: řízení obcí do pěti tisíc obyvatel, Sborník odborného semináře konaného 25. listopadu 2006 v Hradci Králové Kaiz. T., Dittrichová, J.: Úvodní kapitola: řízení malých obcí, které jsou obsahem samostatných publikací.

Obcí do pěti tisíc obyvatel v České republice je cca 6000, tedy 98 % z celkového počtu 6045 obcí. Žije v nich cca 3.800 tisíc lidí, tedy asi 38,8 % z celkového počtu obyvatel České republiky, který k 1.1. 2003 činil 10.201.651 lidí⁽²³⁾. Největší počet lidí na km² (asi 2041) tvoří ty, ve kterých žije od 200 do 499 obyvatel. Německé v každé samostatné obci (do 500 obyvatel) žije téměř 889 tisíc lidí⁽²⁴⁾.

Obce na území České republiky patří v každé historické době stabilní základní správní jednotky, ze kterých vznikaly a též zanikaly nejrůznější větší správní či státní útvary a celky. Obce jsou v nich dlouhodobě historie, která se odráží v jejich značné rozdílnosti (přírodním, urbanistickém, architektonickém, vzdělanostním) konstatovat, že obce byly vždy i základními hospodářskými jednotkami, které – do značné míry nezávisle na vyšších správních či státních útvarech – kontinuálně rozvíjely své specifické přednosti a možnosti v souladu s celkovým pokrokem, zejména v každé historické epoše vývoje lidstva. V obcích se přirozeně rozvíjela i adekvátní samo-správa, kterou všichni panovníci, či spíše i jen vyšší „vládkovci“ musejí brát v úvahu a do značné míry respektovat⁽²⁵⁾.

Samosprávné postavení tzv. místně veřejnoprávních korporací územní správy v současném pojetí bylo ustanoveno v roce 1849 tzv. prozatímním obecním zákonem. Obecní samospráva však zaznamenala mnoho proměn až do roku 1945, kdy byla nahrazena činností národních výborů, které sloučovaly postavení orgánů státní moci a místní správy v misticích svého územního působení. Národní výbory působili až do útlumu roku 1990. Poté došlo k obnovení postavení obcí na samostatných územních jednotkách, zakotvených v ústavním zákonu č. 294/1990 Sb.